

Innowacyjność, to nie tylko IT

Celem realizowanego w Trójmieście projektu „EUROSTER” było podniesienie zdolności adaptacyjnych firm i pracowników przemysłu okrętowego. Jednym z głównych rezultatów tego przedsięwzięcia jest symulator korzyści stosowania elastycznych form zatrudnienia. Narzędzie to pozwala na przeprowadzenie rachunku zysków i strat oraz analizy szans i zagrożeń związanych z zastosowaniem elastycznych form zatrudnienia. W wyniku wykorzystania symulatora można między innymi uelastyczyć sposób zarządzania zasobami ludzkimi w firmie, opracować ulepszone ścieżki karier zawodowych pracowników, stosować odpowiednie wsparcie szkoleniowe i doradcze, planować, weryfikować i negocjować warunki zatrudnienia, a w rezultacie zwiększyć efektywność pracy.

O innowacyjności w działaniach Partnerstwa rozmawiamy z dr **Marzenną Czerwińską** z Gdańskiej Akademii Bankowej, kierownikiem projektu „EUROSTER”.

Które z rozwiązań wypracowanych w ramach projektu EUROSTER oceniłaby Pani jako innowacyjne?

Na pewno nasz symulator korzyści stosowania elastycznych form zatrudnienia. Dotychczas na rynku były dostępne kalkulatory wynagrodzeń. Pozwalały one zorientować się jak wysokie będą nasze zarobki, jeżeli na przykład podpiszemy umowę o pracę, a jakie wówczas, gdy będziemy współpracować z firmą na zasadzie samozatrudnienia. Ale wiadomo przecież, że pieniądze to nie wszystko. Warto bowiem zwrócić też uwagę na to, jaka będzie w przyszłości nasza emerytura, opieka zdrowotna, świadczenia socjalne. Konstruując nasz symulator chcieliśmy poddać jego analizie jak najwięcej aspektów związanych z zatrudnieniem. Innowacyjnością naszego narzędzia jest więc jego kompleksowość spojrzenia na elastyczne zatrudnienie, a jednocześnie łatwość obsługi.

Innowacyjność nie musi być związana z zastosowaniem narzędzi IT...

Oczywiście, dlatego można mówić o innowacyjności różnych innych naszych działań, choć nie były one wspierane nowoczesnymi technologiami.

Na przykład?

Innowacją jest na pewno to, że udało nam się w ramach naszego Partnerstwa doprowadzić do takiej sytuacji, że nie ma wielkiego rozdźwięku pomiędzy sektorem nauki i praktyki. Działy u nas grupy robocze, w skład których wchodziłi przedstawiciele różnych środowisk. O ile początkowo grupy „praktyków” podchodziły z dużą rezerwą do środowisk naukowych, to z czasem udało nam się te opory pokonać. Myślę, że w tej

chwili jest znacznie większa otwartość obu stron na różne pomysły. Bardzo ciekawym dla mnie doświadczeniem płynącym z tego projektu były relacje pomiędzy pracodawcą i pracownikiem reprezentowanym przez Związek Zawodowy. Na szczęście poszliśmy w takim kierunku, że połączyliśmy w Partnerstwie Związek Zawodowy Stoczni Gdańskiej z pracodawcą – Stoczną Gdynia. Było to taktyczne posunięcie, ale sprawdziło się. To też w pewnym stopniu było innowacyjnym sposobem realizowania takiego dużego i trudnego projektu. Na pewno innowacyjny jest też stworzony przez nas podręcznik BHP dla pracowników przemysłu okrętowego. Jest to szerokie spojrzenie na kulturę BHP w stoczniach.

Innowacyjny może być też model partnerstwa ponadnarodowego...

Rzeczywiście. W sposób naturalny skłaniał się ku Finom, ponieważ było to w zasadzie jedyne partnerstwo działające w obszarze przemysłu okrętowego. Finowie zresztą podobnie jak my skonfigurowali swoje Partnerstwo. Również włączyli do niego wyższą uczelnię, instytucję zajmującą się kształceniem ustawicznym i stoczną. Jeśli chodzi o Francuzów, to z nazwy ich Partnerstwa wywnioskowaliśmy, że mają coś wspólnego z morzem, natomiast okazało się, że działają w Temacie A, są bardziej ukierunkowani na kwestie społeczne, na budowę małych statków do żeglugi przybrzeżnej, co miało aktywizować zawodowo ludzi z obszarów o dużym poziomie bezrobocia, a na dodatek ulokowani są na Gwadelupie. I choć wyglądało na to, że jesteśmy nawzajem dla siebie nieco egzotyczni, to jednak efektem naszej współpracy jest ciekawe opracowanie, w którym pokazujemy w jak różny sposób można myśleć o przemyśle okrętowym.